

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ РІВНЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ ДИСТАНЦІЙНО

*Яцюк О.С.
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу*

Заходи, що реалізовані у вітчизняних закладах вищої освіти (ЗВО) з реалізації положень Болонської декларації в системі освіти, зокрема передбачали розробку методологій та критеріїв оцінки знань студентів. В даному блоці заходів слід виділити: 1) розробку методологій внутрішнього контролю та оцінки якості освіти на основі зовнішніх державних і громадських систем, внутрішньоуніверситетських навчально-нормативних документів з організації та проведення системи оцінки якості підготовки фахівців; 2) розробку інститутських програм дій з вдосконалення системи внутрішнього контролю за проведенням навчального процесу; 3) запровадження механізму (методології) вдосконалення діючої системи контролю якості навчання з урахуванням переходу на кредитно-модульну систему організації навчального процесу; 4) створення банку даних освітніх програм українських та зарубіжних вищих навчальних закладів; 5) створення банку даних експертних і тестових методів оцінювання якості навчання студентів [1].

В той же час на сьогодні значна частина ЗВО працює над впровадженням дистанційного навчання як новітньої форми одержання освіти, поряд з очною та заочною. При використанні дистанційного навчання в освітньому процесі використовуються кращі традиційні та інноваційні методи, засоби та форми навчання, засновані на комп'ютерних та інформаційних технологіях.

Ефективне вирішення поставлених завдань щодо впровадження дистанційного навчання та розробки методологій та критеріїв оцінки знань студентів вимагає, поряд з іншим, розробки системи оцінювання рівня знань студентів при використанні дистанційної форми навчання. Необхідно зауважити, що вирішення даної задачі є важливою складовою забезпечення єдиної якості освіти в межах університету [2, 52-53].

Дистанційна форма навчання передбачає створення електронних програм навчальних курсів і надання їх студентам, виконання студентами завдань, які вони висилають в електронній формі викладачу для перевірки. Для ефективної організації даної роботи й контролю за навчальним процесом при застосуванні дистанційної форми навчання нами пропонується наступне: 1) створення комплекту навчальних програм, завдань та методичних вказівок для їх виконання; 2) створення спеціальної електронної форми рецензування та оцінювання робіт студентів; 3) створення моніторингового центру за процесом рецензування та оцінювання робіт; 4) створення екзаменаційних центрів на території України.

Таким чином, викладач при отриманні роботи студента повинен перевірити завдання та заповнити спеціальну електронну форму, в якій зобов'язаний виставити свої оцінки з коментарями та зауваженнями (або повернути роботу на доопрацювання з зауваженнями, проте без виставлення оцінки). Одразу після заповнення така форма висилається студенту, який може з нею ознайомитися. Також заповнена форма разом з роботою повинна направлятися в моніторинговий центр університету, де повинна бути перевірена викладачем-контролером. Викладач-контролер (професор, доцент, завідувач кафедри) перевіряє різну кількість робіт, отриманих від різних викладачів (від однієї роботи провідного викладача до усіх робіт викладача-стажера). Так забезпечується ефективний моніторинг навчального процесу щодо його відповідності стандартам

якості виконання студентами та перевірки викладачами письмових робіт, а також встановленим термінам виконання вказаних завдань [3-4].

Важливим елементом досягнення єдиної якості навчального процесу є процедура екзамену. Екзамен з кожного предмету повинен здаватися в формі комп'ютерного тестування по одних і тих же білетах в один і той же час в екзаменаційних центрах університету. Викладач не може знаходитися під час здачі іспиту в екзаменаційному центрі, а повинен перебувати в моніторинговому центрі, куди направляються результати виконання робіт для повторної перевірки в разі потреби.

Тільки комплексне застосування наведених заходів дозволить підняти як рівень навчання, так і престиж університету.

Література :

1. Вища освіта України і Болонський процес: навчальний посібник. За редакцією В.Г. Кременя. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан, 2004. 171 с.
2. Морозова Л. Дистанційне навчання на сучасному етапі, новітні технології викладання мовних та природничих дисциплін у вишах. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*. 2014. Вип. 10. С. 52-59.
3. Hanfizadeha P. Recommendations for promoting elearning in higher educational institutions: a case study of Iran. *Higher education Policy*. 2011. № 24. P. 103-126.
4. Chaney B. A Primer on Quality Indicators of Distance Education. URL : <http://uncg.edu/oao/PDF/Chaney%2A%20Primer%20HPP.pdf>.